

Præjudicielt spørgsmål

Skal principperne og bestemmelserne i artikel 4, stk. 3, TEU og Rådets direktiv 2006/112/EF⁽¹⁾, som fortolket i Domstolens dom af 17. [juli] 2008, sag C-132/06, af 11. december 2008, sag C-174/07, og af 29. marts 2012, sag C-500/10, fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse (i det foreliggende tilfælde fortolkningen af artikel 162 og 182b i konkursloven), hvorefter det er muligt at fremsætte et forslag om tvangsakkord, som indebærer afvikling af debitorens aktiver og kun delvis betaling af statens moms krav, såfremt der ikke gøres brug af skatteforlig, og der med hensyn til det nævnte krav — i henhold til en udtalelse fra en uvildig ekspert og efter en formel domstolsprøvelse — ikke kan opnås en højere dækning i tilfælde af konkursbehandling?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supreme Court (Irland) den 5. december 2014 —
MM mod Minister for Justice and Equality, Ireland og Attorney General**

(Sag C-560/14)

(2015/C 081/06)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Supreme Court

Parter i hovedsagen

Indstævnt: MM

Appellanter: Minister for Justice and Equality, Ireland og Attorney General

Præjudicielle spørgsmål

1. Kræver »retten til at blive hørt« som fastlagt i EU-retten, at en person, der ansøger om subsidær beskyttelse i henhold til Rådets direktiv 2004/83/EF⁽¹⁾, indrømmes en mundtlig høring af den pågældende ansøgning, herunder retten til at indkalde eller krydsforhøre vidner, når ansøgningen indgives i en situation, hvor den berørte medlemsstat anvender to procedurer, den ene efter den anden, til at behandle ansøgninger om henholdsvis flygtningestatus og ansøgninger om subsidær beskyttelse?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2004/83/EF af 29.4.2004 om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse (EUT L 304, s. 12).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 11. december
2014 — Austro-Mechana Gesellschaft zur Wahrnehmung mechanisch-musikalischer Urheberrechte
Gesellschaft mbH mod Amazon EU Sàrl m.fl.**

(Sag C-572/14)

(2015/C 081/07)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Austro-Mechana Gesellschaft zur Wahrnehmung mechanisch-musikalischer Urheberrechte Gesellschaft mbH

Sagsøgte: Amazon EU Sàrl, Amazon Services Europe Sàrl, Amazon.de GmbH, Amazon Logistik GmbH og Amazon Media Sàrl

Præjudicielt spørgsmål

Er kravet på betaling af en »rimelig kompensation« i henhold til artikel 5, stk. 2, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationsområdet⁽¹⁾, som i henhold til østrigsk ret er rettet mod virksomheder, der i indlandet som den første i erhvervsøjemed mod vederlag markedsfører medier, et krav på »erstatning uden for kontrakt« som omhandlet i artikel 5, nr. 3), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område⁽²⁾?

⁽¹⁾ EUT L 167, s. 10.

⁽²⁾ EUT 2001, L 12, s. 1.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgien)
den 12. december 2014 — Argenta Spaarbank NV mod Belgische Staat**

(Sag C-578/14)

(2015/C 081/08)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Argenta Spaarbank NV

Sagsøgt: Belgische Staat

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 198, 10°, i WIB92 i den affattelse, der var gældende i skatteårene 2000 og 2001, i strid med artikel 4, stk. 2, i moder-/datterselskabsdirektivet af 23. juli 1990 (Rådets direktiv 90/435/EØF⁽¹⁾), for så vidt som den bestemmer, at renter op til et beløb, der svarer til det i medfør af artikel 202-204 fradragsberettigede udbytte, som et selskab modtager af aktier, som selskabet på tidspunktet for aktiernes afhændelse ikke har ejet i et sammenhængende tidsrum på mindst et år, ikke anses for erhvervsmæssige omkostninger, idet der ikke herved sondres mellem, om den ovennævnte rentebyrde har forbindelse med (finansieringen af) den kapitalandel, hvorfra det fritagede udbytte blev modtaget, eller om den ikke har?
- 2) Er artikel 198, 10°, i WIB92 i den affattelse, der var gældende i skatteårene 2000 og 2001, en bestemmelse, der har til formål at hindre svig og misbrug som omhandlet i artikel 1, stk. 2, i moder-/datterselskabsdirektivet af 23. juli 1990 (Rådets direktiv 90/435/EØF), og, såfremt dette er tilfældet, går artikel 198, 10°, i WIB92 da ud over de foranstaltninger, der er nødvendige for at hindre sådan svig og misbrug, for så vidt som den bestemmer, at renter op til et beløb, der svarer til det i medfør af artikel 202-204 fradragsberettigede udbytte, som et selskab modtager af aktier, som selskabet på tidspunktet for aktiernes afhændelse ikke har ejet i et sammenhængende tidsrum på mindst et år, ikke anses for erhvervsmæssige omkostninger, idet der ikke herved sondres mellem, om den ovennævnte rentebyrde har forbindelse med (finansieringen af) den kapitalandel, hvorfra det fritagede udbytte blev modtaget, eller om den ikke har?

⁽¹⁾ Rådets direktiv om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater datterselskaber fra forskellige medlemsstater (EFT L 225, s. 6).